

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจการกระจายอัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารงานคานพยาบาล ปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมให้บริการสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจการกระจายอัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริการพยาบาล และการศึกษาพยาบาลในประเทศไทย
2. เพื่อสำรวจอัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาที่ให้บริการพยาบาลต่อประชากรในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
3. เพื่อสำรวจอัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาที่ให้บริการการศึกษาพยาบาลแก่นักศึกษาพยาบาลในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค
4. เพื่อสำรวจถึง อายุ สถานภาพสมรส ศาสนาที่นับถือ และระยะเวลาที่ประกอบอาชีพของพยาบาลระดับปริญญาในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ที่สำเร็จการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ภายในเดือน กรกฎาคม 2518 ที่ประกอบอาชีพพยาบาลเต็มเวลา ทำหน้าที่เกี่ยวกับคานบริการพยาบาล และการศึกษาพยาบาล ในองค์การรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งหมดของประเทศไทย โดยส่งแบบสำรวจข้อมูล ไปยังเจ้าสังกัดของสถาบันทุกแห่ง ซึ่งได้รับคำตอบกลับคืนครบถ้วน รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 869 คน เป็นประชากรในส่วนกลาง 560 คน ส่วนภูมิภาค 309 คน และได้ส่งแบบสอบถามเกี่ยวกับ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนาที่นับถือ

และระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ ไปยังประชากรทั้งหมด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 499 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 57.4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสร้างแบบสำรวจข้อมูล เพื่อทราบอัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญา นอกจากนั้นได้สร้างแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงบางอย่างเกี่ยวกับสถานภาพ และระยะเวลาที่ประกอบอาชีพโดยนำไปทดสอบกับพยาบาลระดับปริญญา จำนวน 10 คน แลวนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคิดเลข โดยแจกแจงความถี่ของการกระจายจำนวนพยาบาลระดับปริญญา เป็นร้อยละ พร้อมทั้งหาอัตราส่วนระหว่างพยาบาลระดับปริญญาที่ทำหน้าที่คานบริการพยาบาลต่อประชากร และอัตราส่วนระหว่างพยาบาลระดับปริญญาที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อนักศึกษาพยาบาล การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอเป็นตาราง

ผลของการวิจัย

1. จำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรีมีทั้งหมด 764 คน กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมาได้แก่ภาค 5 คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดในภาค 7 และภาค 8 คิดเป็นร้อยละ 0.8 ผู้สำเร็จวิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) มีมากที่สุดจำนวน 291 คน รองลงมาได้แก่ผู้สำเร็จครุศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) มี 174 คน และผู้สำเร็จวิทยาศาสตร์บัณฑิต (โภชนาการ) น้อยที่สุด มี 50 คน (ดูตารางที่ 1)
2. จำนวนพยาบาลระดับปริญญาโทมีทั้งหมด 105 คน กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 78 คน รองลงมาได้แก่ภาค 5 มี 12 คน น้อยที่สุดในภาค 2 มี 1 คน ไม่มีเลยในภาค 7 และภาค 8 ผู้สำเร็จปริญญาโททางวิทยาศาสตร์การพยาบาลมีมากที่สุดจำนวน 56 คน รองลงมาได้แก่ ผู้สำเร็จปริญญาโททางบริหารการพยาบาลมี 17 คน และน้อยที่สุด คือผู้สำเร็จปริญญาโททางสังคมศาสตร์ 9 คน ทางวิจัย วัฒน แนะแนว จิตวิทยา อีก 9 คน (ดูตารางที่ 2)

3. จำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรีที่ทำหน้าที่ด้านบริการพยาบาลมีทั้งหมด 328 คน กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 200 คน รองลงมาได้แก่ ภาค 5 มี 46 คน น้อยที่สุดในภาค 7 และภาค 8 มีภาคละ 6 คน ผู้ที่สำเร็จวิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) มีมากที่สุด จำนวน 126 คน รองลงมาได้แก่ผู้ที่สำเร็จวิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาธารณสุข) มี 92 คน และน้อยที่สุด คือผู้ที่สำเร็จครุศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) มี 26 คน (ดูตารางที่ 3)

4. จำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่ด้านบริการพยาบาลมีทั้งหมด 4 คน เป็นผู้สำเร็จปริญญาโททางบริหารการศึกษาทั้งสิ้น อยู่ในกรุงเทพมหานคร 3 คน และอีก 1 คน อยู่ในภาค 5

5. จำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่ด้านบริการการศึกษามีทั้งหมด 436 คน กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 282 คน รองลงมาได้แก่ภาค 5 มี 56 คน น้อยที่สุดในภาค 1 มี 4 คน ไม่มีเลยในภาค 7 และภาค 8 ผู้ที่สำเร็จวิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) มีมากที่สุด จำนวน 165 คน รองลงมาได้แก่ผู้ที่สำเร็จครุศาสตร์บัณฑิต (พยาบาล) มี 148 คน และน้อยที่สุด คือผู้ที่สำเร็จวิทยาศาสตร์บัณฑิต (โภชนาการ) 17 คน (ดูตารางที่ 4)

6. จำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่ด้านบริการการศึกษายพยาบาล มีทั้งหมด 101 คน กระจายอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 75 คน รองลงมาได้แก่ภาค 5 มี 11 คน น้อยที่สุดในภาค 2 มี 1 คน ไม่มีเลยในภาค 7 และภาค 8 ผู้ที่สำเร็จปริญญาโททางวิทยาศาสตร์การพยาบาลมีมากที่สุด จำนวน 56 คน รองลงมาได้แก่ผู้ที่สำเร็จปริญญาโททางบริหารการพยาบาลมี 17 คน และน้อยที่สุด คือผู้ที่สำเร็จปริญญาโททางสังคมศาสตร์ 9 คน ทางวิจัย วัฒนธ และแนว จิตวิทยา อีก 9 คน (ดูตารางที่ 5)

7. อัตราส่วนระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่ด้านบริการพยาบาล ต่อจำนวนประชากรทั้งหมดเป็น 1 ต่อ 127,003 อัตราส่วนสูงที่สุดได้แก่ ภาค 3 มีพยาบาล 1 คน ต่อประชากร 2,334,962 คน รองลงมาในภาค 7 มีพยาบาล 1 คน ต่อประชากร 543,506 คน และต่ำสุดในกรุงเทพมหานคร มีพยาบาล 1 คน ต่อประชากร 20,648 คน (ดูตารางที่ 6)

8. อัตราส่วนระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาโทที่ทำหน้าที่ด้านบริการพยาบาล ต่อจำนวนประชากร มีเฉพาะในกรุงเทพมหานครและภาค 5 เท่านั้น โดยในกรุงเทพมหานคร มีพยาบาล 1 คน ต่อประชากร 1,379,539 คน และในภาค 5 มีพยาบาล 1 คน ต่อประชากร 4,575,599 คน

9. อัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษา ต่อจำนวนนักศึกษาทุกหลักสูตร เป็น 1 ต่อ 17 อัตราร้อยสูงสุดได้แก่ภาค 1 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 92 คน รองลงมาในภาค 2 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 42 คน และต่ำสุดในภาค 4 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 11 คน (ดูตารางที่ 7)

หลักสูตรปริญญาตรี อัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีสูงสุดได้แก่ภาค 4 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 8 คน รองลงมาในภาค 5 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 2 คน และต่ำสุดในกรุงเทพมหานคร และภาค 9 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 1 คน

หลักสูตรอนุปริญญา มีอัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญาสูงสุดได้แก่ภาค 6 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 43 คน รองลงมาในภาค 2 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 31 คน และต่ำสุดในภาค 5 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 7 คน

หลักสูตรประกาศนียบัตร มีอัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร สูงที่สุดได้แก่ภาค 1 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 92 คน รองลงมาในภาค 2 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 15 คน และต่ำสุดในภาค 4 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 3 คน

10. อัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทุกหลักสูตร เป็น 1 ต่อ 77 อัตราร้อยสูงสุดได้แก่ภาค 2 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 320 คน รองลงมาในภาค 9 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 244 คน และต่ำสุดในกรุงเทพมหานคร มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 58 คน (ดูตารางที่ 8)

หลักสูตรปริญญาตรี มีอัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีสูงสุดได้แก่ภาค 4 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 84 คน รองลงมาในภาค 5 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 13 คน และต่ำสุดในกรุงเทพมหานคร มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 5 คน

หลักสูตรอนุปริญญา มีอัตราร้อยระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษา ต่อจำนวนนักศึกษาหลักสูตรอนุปริญญาสูงสุดได้แก่ภาค 2

มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 218 คน รองลงมาในภาค 6 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 159 คน และต่ำสุดในภาค 5 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 33 คน

หลักสูตรประกาศนียบัตร มีอัตราส่วนระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ทำหน้าที่งานบริการการศึกษา ต่อจำนวนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสูงสุด ได้แก่ภาค 1 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 184 คน รองลงมาในภาค 9 มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 112 คน และต่ำสุดในกรุงเทพมหานคร มีพยาบาล 1 คน คือนักศึกษา 16 คน

11. พยาบาลระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทส่วนมากมีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 20 - 29 ปี มีจำนวนน้อยที่มีอายุเกิน 40 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นโสด รองลงมาได้แก่ผู้ที่สมรสแล้ว หมายหรือหย่ามีเพียงเล็กน้อย ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ มีเป็นส่วนน้อยที่นับถือศาสนาคริสต์หรืออิสลาม ระยะเวลาในการประกอบอาชีพอยู่ในระหว่าง 1 - 4 ปี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาต่ำกว่า 1 ปี มีเป็นส่วนน้อยที่ประกอบอาชีพเกิน 15 ปีขึ้นไป (ดูตารางที่ 9)

การอภิปรายผลของการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1. อัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริการพยาบาล และบริการการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยกระจายอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากกว่ากระจายอยู่ในส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าการกระจายกำลังของพยาบาลระดับปริญญาตรีมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะพิจารณาได้หลายประการ เช่น ลักษณะความเจริญทางภูมิศาสตร์ในกรุงเทพมหานครดีกว่าในส่วนภูมิภาค มีหน่วยงานที่ต้องการพยาบาลระดับปริญญาตรี มีสถาบันการผลิตพยาบาลทุกหลักสูตร ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการให้บริการพยาบาล และการศึกษาพยาบาล ส่วนพยาบาลที่ชอบทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากกว่าในส่วนภูมิภาคนั้นอาจเป็นเพราะ ในกรุงเทพมหานครมีโอกาสก้าวหน้า คือมีสถาบันที่จะศึกษาต่อได้ง่าย มีความคุ้นเคยและความสะดวกสบายกับสถาบันที่เคยศึกษามา มีตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับคุณวุฒิ และมีผู้นำทางการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ

2. อัตราส่วนระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาที่ทำหน้าที่คานบริการพยาบาล
ต่อจำนวนประชากร พบว่าในกรุงเทพมหานคร มีอัตราส่วนต่ำกว่าในส่วนภูมิภาค แสดงว่าใน
กรุงเทพมหานคร มีอัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่คานบริการพยาบาล
มากกว่าในส่วนภูมิภาค ซึ่งสนองสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาตรี
จะให้บริการพยาบาลต่อประชากรในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีความแตกต่างกัน และสอดคล้อง
คล่องกับผลสำรวจของกระทรวงสาธารณสุขที่ว่า การกระจายอัตรากำลังของพยาบาลไม่
เหมาะสม และไม่ใกล้ชิดส่วนกันระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้
บริหารบางแห่งเห็นประโยชน์และความสำคัญของการให้บริการน้อย ขาดความเข้าใจ
ในนโยบาย และวัตถุประสงค์ระหว่างผู้ผลิต และผู้ใช้ เช่นผู้บริหารบางแห่งมักจะเข้าใจว่า
พยาบาลระดับปริญญามุ่งจะทำหน้าที่ในคานการสอนมากกว่าจะปฏิบัติงานในหน่วยบริการ
นอกจากนี้อาจเนื่องจาก สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงานไม่ดีพอ ไม่ได้รับการยกย่องในการ
ปฏิบัติงานเท่าที่ควร สถานะการทำงานไม่ดี นโยบายและวิธีบริหารงานไม่รัดกุม ไม่สามารถ
เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เช่น การขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่ค่อยมีโอกาสหา
ความรู้เพิ่มเติม ไม่มีอัตราบรรจุ หรือการบรรจุลาซา โอกาสเลื่อนตำแหน่ง และความก้าวหน้า
มีน้อย

3. อัตราส่วนระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่คานบริการ
การศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาพยาบาลพบว่า มีอัตราส่วนสูงที่สุดในภาค 1 และต่ำที่สุดในภาค 4
สำหรับอัตราส่วนระหว่างจำนวนพยาบาลระดับปริญญาโท ที่ทำหน้าที่คานบริการการศึกษาต่อ
จำนวนนักศึกษาพยาบาลพบว่า อัตราส่วนสูงที่สุดในภาค 2 และอัตราส่วนต่ำที่สุดในกรุงเทพ
มหานคร ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า อัตรากำลังของพยาบาลระดับปริญญาตรีจะให้
บริการการศึกษาพยาบาลต่อนักศึกษาพยาบาลในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกัน
ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะส่วนภูมิภาคบางแห่งมีสถาบันการผลิตพยาบาลน้อย และมีหลักสูตรระดับคำ
ความต้องการพยาบาลระดับปริญญาตรีทำหน้าที่คานบริการการศึกษาพยาบาลจึงมีน้อย ผู้บริหาร
ของสถาบันบางแห่งไม่ค่อยเห็นประโยชน์และความสำคัญของการมีอาจารย์พยาบาลประจำอยู่
ตามหอผู้ป่วยที่จะให้คำแนะนำ หรือสอนภาคปฏิบัติแก่นักศึกษาเวลาขึ้นปฏิบัติงาน

4. พยาบาลระดับปริญญาส่วนมากมีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 20 - 29 ปี แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่อยู่ในวัยที่ต้องการความก้าวหน้า และความสำเร็จในชีวิต และสามารถทนต่อการตรากตรำทำงานได้เป็นอย่างดี ส่วนอายุเกิน 40 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อย อาจเป็นเพราะหลักสูตรพยาบาลระดับปริญญาตรี เริ่มเปิดการศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2499 และมีเพียงแห่งเดียวในขณะนั้น นอกจากนี้ยังพบว่า ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพอยู่ระหว่าง 1 - 4 ปี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาอยู่ในช่วงเวลากว่า 1 ปี และมีเป็นส่วนน้อยที่ประกอบอาชีพเกิน 15 ปีขึ้นไป

จากการสำรวจพบว่าพยาบาลระดับปริญญา ส่วนมากเป็นโสด รองลงมาได้แก่ผู้ที่สมรสแล้ว แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่ต้องรับภาระผิดชอบทางครอบครัว หรือการโยกย้ายที่ทำงานเป็นไปได้ง่ายและสะดวกกว่า อย่างไรก็ตามการที่พยาบาลระดับปริญญาซึ่งสมรสแล้ว มีจำนวนไม่น้อยที่ยังคงประกอบอาชีพอยู่ แสดงถึงการสมรสมิได้เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพแต่อย่างใด

ขอเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการติดต่อประสานงานระหว่างสถาบันผู้ผลิต กับสถาบันผู้ใช้เกี่ยวกับนโยบาย วัตถุประสงค์ คุณภาพ และปริมาณของผลผลิตที่ต้องการของพยาบาลระดับปริญญา ให้เหมาะสมกับภาวะสังคมในปัจจุบัน ระบบบริการสุขภาพอนามัยของประเทศ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับชาติ

1.2 ผู้บริหารฝ่ายพยาบาลในส่วนภูมิภาค ควรให้การสนับสนุนและใช้ประโยชน์ของพยาบาลระดับปริญญา ให้เหมาะสมอย่างเต็มที่ทั้งในค่านับบริการพยาบาล และการศึกษาพยาบาล สมควรเพิ่มอัตราบรรจุพยาบาลระดับปริญญา เพื่อให้สามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนและการปรับปรุงระบบบริการสุขภาพอนามัย

1.3 ควรเพิ่มสวัสดิการ สิ่งจูงใจ และเครื่องบำรุงขวัญในการปฏิบัติหน้าที่สำหรับพยาบาลโดยทั่ว ๆ ไป ที่ทำงานในส่วนภูมิภาค และในถิ่นที่กันดาร

1.4 การใช้ประโยชน์ของพยาบาลระดับปริญญาตรีในด้านการบริการพยาบาล สมควรมีมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายอัตรากำลังไปในศูนย์การแพทย์ และอนามัย ระดับอำเภอ ตำบล หรือหมู่บ้าน อย่างทั่วถึง โดยมีให้อยู่แต่เฉพาะในส่วนกลาง หรือทำงาน เฉพาะด้านการศึกษาพยาบาลอย่างเดียว

1.5 การใช้ประโยชน์ของพยาบาลระดับปริญญาโท สมควรกระจายอัตรากำลัง ไปในด้านการให้บริการพยาบาลมากขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า และ การวิจัยในการบริการพยาบาล อันจะเป็นผลดีต่อคุณภาพและปริมาณของการให้บริการ สุขภาพ อนามัยแก่ประชาชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะสำรวจถึงการกระจายของพยาบาลระดับปริญญาตามชนิดของ สถานัน เช่น มหาวิทยาลัย กระทรวงสาธารณสุข หรือเอกชน

2.2 ควรจะได้มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยละเอียดถึงความต้องการ และ จุดมุ่งหมายของสถานันผู้ผลิต สถานันผู้ใช้ ความต้องการบริการสุขภาพอนามัยของประชาชน ในประเทศไทย เพื่อวางแผนงาน และการดำเนินงานให้สอดคล้องกัน และ เกิดประโยชน์ มากที่สุดต่อประเทศ

2.3 ควรจะได้มีการ เปรียบเทียบระหว่างสถานที่ทำงานกับภูมิลาเนา เพื่อที่จะ ได้ปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมให้พยาบาลระดับปริญญากระจายสู่ส่วนภูมิภาค ตามภูมิลาเนา ของตน

2.4 ควรจะได้มีการสำรวจความต้องการพยาบาลระดับปริญญาจากหน่วยราชการ โรงพยาบาล สถานอนามัย และหน่วยงานเอกชน

2.5 ควรจะได้มีการวิจัย ในเรื่องการกระจายของพยาบาลระดับปริญญา นี้ เป็นรายปีติดต่อกันไป เพื่อเปรียบเทียบการกระจายอัตรากำลังของบุคลากรพยาบาลระดับ ปริญญา

2.6 ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องการกระจายอัตรากำลังของบุคลากรระดับ อนุปริญญา และประกาศนียบัตร เป็นรายปีติดต่อกันไปด้วย เพื่อจะได้นำมาเปรียบเทียบกัน ระหว่างพยาบาลระดับต่าง ๆ เพื่อเสนอแนะในการจัดอัตรากำลังพยาบาลอย่างเหมาะสม

2.7 ควรจะได้มีการวิจัยถึงสาเหตุที่แท้จริงที่พยาบาลระดับปริญญา มีการกระจายอัตรากำลังไปในส่วนภูมิภาคน้อยมาก

2.8 ควรจะได้มีการวิจัยถึงการไขประโยชน์ของพยาบาลระดับปริญญา เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับลักษณะของงาน และสภาพการณ์ที่จะออกไปปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ประโยชน์ให้สมกับความรู้ความสามารถและสอดคล้องกับความทองการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน

2.9 ควรจะมีการสำรวจวิจัยการกระจายอัตรากำลังของพยาบาล เปรียบเทียบกับการกระจายอัตรากำลังของบุคลากรอื่น ๆ ในทีมสุขภาพด้วย

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย